

Colonel (r.) Vasile I. Zărnescu

VICTORIA UNGARIEI ASUPRA ROMÂNIEI PE ARCUL DE TRIUMF

**Semănătorul – Editura online
"DORNA TISMANA"
Ianuarie 2012**

VICTORIA UNGARIEI ASUPRA ROMÂNIEI PE ARCUL DE TRIUMF

Motto: „...Nu vă temeți! Căci nimic nu este acoperit care să nu iasă la iveală și nimic ascuns care să nu ajungă cunoscut“!
Matei, 10, 26

Materialul de față este continuarea articolului [*Dictatul de la Viena redictat de Ungaria, via U.D.M.R.*](#), subintitulat *Scrisoare deschisă adresată domnilor Traian Băsescu, Gabriel Oprea și Sorin Oprea*, care a fost conceput ca un studiu politologic prin care denunțăm inacțiunea principalelor autorități ale statului față de ignorarea semnificației respectivului *Dictat*, ale cărui consecințe le suportăm și acum. Aceste consecințe rezidă inclusiv în faptul că toate tezele care au stat la baza Diktatului hitleristo-mussolinian sunt reluate acum de organizația fascistă numită pompos și inadecvat [Uniunea Democrată a Maghiarilor din România \(U.D.M.R.\)](#). Prezența acesteia în Parlament, din 1992 pînă azi și în guvern din 1996 pînă azi este ilegală, ilegitimă și extrem de periculoasă, întrucît nu este partid politic și, în plus, este manevrată de organizații din afara țării – ceea ce în alte state ar fi dus la interzicerea U.D.M.R. și la trimiterea în pușcărie a membrilor acesteia. Legat de acest aspect, este absolut falsă disocierea pe care o fac unii „analști“, cum că doar liderii U.D.M.R. ar fi extremiști, pe cînd marea masă a moghiorilor ar fi „tolerantă“ și că s-ar înțelege bine cu vecinii lor, românii.

Evenimentele tragice din decembrie 1989, din localitățile ocupate preponderent de moghiori, precum și de la 15 martie 1990, din Târgu Mureș, contrazic vehement opinia conciliatoristă. Contează că toți moghiorii votează, în unanimitate, cum le cer liderii, iar liderii propun și votează, în Parlament, numai legi antiromânești. De aceea, aproape toate legile emise de Parlamentul României sunt ilegale și, mai ales, antiromânești, îndeosebi acelea propuse de guvernele din care face parte și U.D.M.R., întrucît coalițiile Puterii erau majoritare în Parlament prin sprijinul acestei cîrje politice, care este organizația antinațională, antiromânească și antistatală cea mai reductabilă din România și, de aceea, absolut condamnată.

Succesul diseminării studiului *Dictatul de la Hiena...*

Într-o lucrare celebră, tradusă la noi acum vreo patru decenii, [ȘTIINȚĂ MARE, ȘTIINȚĂ MICĂ](#), autorul, Derek J. De Solla Price, demonstrează că, pentru a-ți asigura cel mai bine paternitatea ideilor, cea mai eficientă metodă este răspîndirea lor cît mai largă, deoarece, devenind foarte cunoscute, este, practic, imposibil să și le însușească altcineva spre a le prezenta ca fiind ale sale. Trebuie să relev că, sub acest aspect, publicarea, în mai multe reviste electronice, la solicitarea mea – în [Curentul Internațional](#), [Națiunea](#), [Neamul Românesc](#), [Necenzurat](#) etc. – și pe bloguri – [Rapcea.ro](#), de ex., – și republicarea sau semnalarea din propria inițiativă a blogerilor pe diverse *site*-uri – [Octavpelin](#) etc., și-mi cer iertare că nu le pot enumera pe toate și, totodată, mulțumesc directorilor revistelor respective pentru bunăvoința de a mă publica –, diseminarea, ziceam, a studiului ***Dictatul de la Viena redictat de Ungaria, via U.D.M.R.*** a fost un succes! M-a surprins neplăcut, totuși, că un cititor al articolului și-a exprimat îndoiala că pe placa acoperită de pe Arcul de Triumf din București „ar fi fost scrisă denumirea *BUDAPESTA*“! Spun „neplăcut surprins“, deoarece respectivul cititor este, și el, colonel în rezervă și încă fost atașat militar! Deci, are discernămîntul necesar și, mai ales, trebuia să aibă suficientă cultură istorică și politică încât să știe că așa a fost: *BUDAPESTA* a figurat pe Arcul de Triumf ca una dintre localitățile/zonile în care Armata României a dus bătălii grele și victorioase în Războiul Reîntregirii, punînd, fapt notoriu, o opincă pe Parlamentul de la Budapesta.

Dar îndoiala sa – care ar putea să mai fie și a altora! – m-a pus pe gînduri și am încercat să fac o documentare suplimentară. La Muzeul Militar Național, o bibliotecară binevoitoare mi-a adus să consult o lucrare voluminoasă, din 2009, coordonată de amiral prof. univ. dr. Gheorghe Marin, pe atunci șeful Statului Major General, din care citez: „Pentru tratarea interiorului arcadei, varianta 1936 a recurs numai la evocarea unor importante localități unde[,] în războiul reîntregirii (*sic*)[,] s-au desfășurat importante bătălii: CERNA, JIU-OLT, DRAGOSLAVELE, NEAJLOV, OITUZ, MĂRĂȘTI, MĂRĂȘEȘTI, RĂZOARE, VRANCEA, MUNCELU, COȘNA, BUDAPESTA“ (cf. *Enciclopedia Armatei României*, Editura C.T.E.A., București, 2009, pag. 1070). Iată, deci, o referire inatacabilă la faptul că pe arcadă figurase și trebuie să figureze inscripția *BUDAPESTA*. Din păcate, e-adevărat, capitolul

respectiv, „Arcul de Triumf“, al *Enciclopediei* nu face nici o referire la faptul că ea, inscripția *BUDAPESTA*, fusese, în vremea dictaturii staliniste, ștersă, iar, ulterior, în epoca naționalistă, fusese refăcută și nici nu era ilustrat cu vreo fotografie cu arcada Arcului – cum ar fi fost normal. Am solicitat accesul la fototecă, dar mi s-a spus că nu aveau astfel de fotografii. O altă bibliotecară și-a amintit că arhitectul Virgil Z. Teodorescu a tipărit cartea *Arcul de Triumf*, pe care o donase muzeului. S-a dus să o caute, dar nu a găsit-o. „– Nu știu unde este, dar știu precis că d-l arhitect Virgil Teodorescu a donat-o muzeului!“, s-a dezvinovățit ea. Am căutat această carte și la Biblioteca Academiei Române, dar nici acolo nu exista. Am găsit pe Internet blogul d-lui arhitect Virgil Z. Teodorescu și l-am contactat telefonic. Era și dînsul dezolat că nu am găsit respectiva carte a sa, dar mi-a confirmat că domnia sa nu inserase fotografii cu arcada Arcului.

Trebuie să recunosc, spăsit, că, pînă să fiu nevoit să încep documentarea după publicarea articolului meu, nu citisem vreo carte despre Arcul de Triumf, iar cultura mea, pe această temă, se baza doar pe informațiile sumare din presă. Totuși, din 1968, de cînd mă stabilisem în Capitală, și pînă pe la anii 2002-2003, vizitasem frecvent Arcul de Triumf și știu absolut sigur că pe placa acoperită, recent, cu ciment, scria *BUDAPESTA*. Pus în încurcătură de faptul că, pînă la această dată, nu am reușit să găsesc nici o fotografie a arcadei cu inscripția *BUDAPESTA* neacoperită, am apelat la memoria unor ofițeri rezerviști, cu care colaborez în desfășurarea [activității Sindicatului Cadrelor Militare Disponibilizate \(S.C.M.D.\)](#); aceștia au confirmat că pe placa acoperită scria *BUDAPESTA*, iar unii au declarat că sunt gata să îmi dea o declarație notarială că așa este: cel puțin pînă în decembrie 1989, inscripția *BUDAPESTA* nu fusese acoperită cu ciment! Unii chiar s-au mirat că, acum, este astupată și că nici nu au remarcat, anterior publicării articolului meu, acest fapt incalificabil.

Mușamalizarea acoperirii inscripției BUDAPESTA

Pe lîngă obiectivul principal, dezvăluirea acțiunilor revizioniste ale Ungariei prin „[calul troian](#)“ [U.D.M.R.](#), articolul avea ca miză actuală inclusiv denunțarea faptului că, în ultimii ani, din dispoziții oculte, a fost acoperită placa *BUDAPESTA*, de pe arcada Arcului de Triumf, prima de jos din partea stîngă. Din acest motiv studiul a fost depus, așa cum am precizat la finalul său, la registratura Președinției

României, cu nr. 14222/5 sept. 2011, la Ministerul Apărării Naționale cu nr. 26738/6 sept. 2011 și la Primăria Capitalei cu nr. 1026536/6 sept. 2011 (cf. facsimilul nr. 1, alăturat).

PMB Registratura 06.09.2011 Page 1 of 1
Telefon Registratura: 021-3021515

**PMB Registratura
06.09.2011**

Nr. Înreg: 1026536
NSVD:
Cetățean: Vasile Zarnescu
Adr_Cetățean:
Bucuresti
Tel:
Depus pe: 06.09.2011 12:16:05
Term: 06.10.2011

MINISTERUL APĂRĂRI NAȚIONALE
SECRETARIATUL GENERAL
Nr. P. 26738 din 06.09.2011.

ROMÂNIA
ADMINISTRAȚIA PREZIDENȚIALĂ
REGISTRATURA GENERALĂ
Nr. 14222
Ziua 05 Luna 09 Anul 2011

DICTATUL DE LA VIENA REDICTAT DE UNGARIA, VIA U.D.M.R.

SCRISOARE DESCHISĂ

Domnului Traian Băsescu, președintele României,
Domnului g-ral (r.) Gabriel Oprea, ministrul Apărării Naționale,
Domnului Sorin Oprea, primarul general al Capitalei

În ziua de 30 august a.c., s-au împlinit 71 de ani de la așa-zisul „Arbitraj de la Viena”, care este cunoscut în istoriografia română sub denumirea care-i dezvăluie adevărata sa esență: odiosul Diktat de la Viena. Din păcate, acest oribil fapt istoric a trecut nesemnlat de nici un mijloc de comunicare în masă. Toate *mass media* au fost axate, în preajma zilei de 30 august, pe difuzarea și comentarea unor știri derizorii sau „mondene”, de can-can: cutărica a fost declarată moartă, nunta lui cutare a fost mai scumpă decât a nepotului reginei Angliei, premierul Emil Boc cel mic și major a băgat un gol în poarta apărată de un minor etc. Numai „știri” una și una!

Preliminariile Dictatului de la Viena

Hitler, încurcat de rezistența Angliei, căuta să-și asigure liniștea în S-E Europei și, în acest scop, a propus României, Bulgariei și Ungariei să înceapă tratative pentru soluționarea pașnică a diferendelor dintre ele.

Modul cum mi-au răspuns sau nu respectivele instituții de stat atestă că am avut dreptate în aproape tot ceea ce am afirmat – cu o singură excepție: că acoperirea panoului *BUDAPESTA* nu s-a făcut în vremea când primar al Capitalei era d-l Traian Băsescu, ci, probabil, când era d-l Adrieian Videanu. Cu toate dificultățile pe care le-am întâmpinat încercând să mă documentez asupra problemei, am reușit să deduc aceasta din referirile indirecte ale răposatului Paul Everac, într-un articol din revista *Națiunea*, din vara anului 2005, în care critica modul cum sunt maltratate unele monumente de patrimoniu, printre care și Arcul de Triumf.

Răspunsul Președinției României: *silentium lugubrum*

Dar să analizez răspunsurile respective. Administrația Prezidențială nu a catadicsit să-mi dea un răspuns, deși d-l Traian Băsescu, atât ca primar general al Capitalei, cât și ca președinte al României, a mers în fiecare an la Arcul de Triumf, la Parada militară de la 1 Decembrie. De fapt, mersese, ca oficial, încă de când ajunsese ministru în guvernul Petre Roman. Probabil că fusese la Arcul de Triumf chiar în calitatea lui de căpitan de vas, înainte de 1989, când se nimerise să vină în vreo excursie în Capitală, în intervalele când revenea în țară. Oare o mai ține minte cum arăta Arcul de Triumf pe vremea juneții sale ofițerești?! Ținând cont de non-răspunsul prezidențial, se pare că l-au lăsat fie memoria, fie voința politică...

Sorin Oprescu s-a „spălat pe mâini“

Răspunsul Primăriei Capitalei, la adresa mea depusă cu nr. 1026536/6 sept. 2011, este sinuos, șerpesc și, de aceea, reprezintă un subterfugiu prin care să mușamalizeze, cu mîna altora, această crimă contra Istoriei și a României contemporane. *Scrisoarea deschisă* a fost dirijată către Administrația Monumentelor de Patrimoniu și Turism (A.M.P.T.), care mi-a comunicat că va fi trimisă la Ministerul Culturii etc. De aici, am primit un răspuns năucitor. Printre altele „abureli“, directorul Direcției Patrimoniu Cultural, Ioan Daniel CHERECHEȘ, face niște „precizări“ absolut mincinoase, dar pe care le vrea persuasive: «Intradosul ARCULUI este decorat cu o succesiune de panouri cu denumirile locurilor unor mari bătălii ale războiului reintregirii (*sic*). Dintre acestea inscripția BUDAPESTA a fost stearsă tot în

1953, din ordinul CC al PCR (*sic*). După cum constatați, suntem la curent cu cele semnalate, dar afirmația Dvs. este incorectă, ștergerea inscripției a avut loc în 1953, ridicarea schelei în 2008 nu a fost o „diversiune“ creată pentru acoperirea inscripției, restaurarea a fost doar amânată pentru obținerea finanțării» (cf. facsimilul nr. 2, alăturat).

Domnului Vasile ZĂRNESCU

Str. [REDACTED] București

Spre știință :

AMPT , domnului Traian Radu NEGREI, manager
Str. Sevastopol nr. 24, 010992, sector 1, București
PMB Direcția Implementare Politici Publice
Splaiul Independenței nr. 291-293, 060042, sector 6, București

Ref modificare inscripție Arcul de Triumf București

Ca răspuns la petiția Dvs. înregistrată la PMB cu nr. 1026536/2011, la AMPT cu nr.2505/14.10.2011, redirecționată și înregistrată la MCPN cu nr. 13310/18.10.2011 și la Direcția Patrimoniu Cultural cu nr.3965/19.10.2011, vă comunicăm următoarele :

Arcul de Triumf din București a făcut obiectul unui complet și complex proiect de consolidare/restaurare. Spicuim din memoriul tehnic al proiectului :

După refacerea sa din 1936, ARCUL a fost complet îmbrăcat în piatră, în prezent fațadele au următoarea compoziție decorativă.....

Intradosul ARCULUI *este decorat cu o succesiune de panouri cu denumirile locurilor unor mari bătălii ale războiului reîntregirii. Dintre acestea inscripția BUDAPESTA a fost stearsă tot în 1953, din ordinul CC al PCR.

După cum constatați, suntem la curent cu cele semnalate, dar afirmația Dvs. este incorectă, ștergerea inscripției a avut loc în 1953, ridicarea schelei în 2008 nu a fost "o diversiune" creată pentru acoperirea inscripției, restaurarea a fost doar amânată pentru obținerea finanțării.

Proiectul de consolidare, restaurare și conservare a monumentului de for public, cu lucrări și dotări de iluminat decorativ - ARCUL DE TRIUMF, București a fost început și pregătit pentru obținerea de fonduri europene în mai - iunie 2009 (aviz MCPN nr. 691/ M/ 06.07.2009, eliberat pentru lucrări de investigații)

După finalizarea fazei D.A.L.I. și acceptarea proiectului de către Agenția de Dezvoltare Regională București Ilfov pentru finanțare din fonduri structurale, s-a continuat proiectarea de arhitectură, structură și instalații pentru fazele DTAC, PT, și DE, cu obținerea avizelor aferente (aviz MCPN nr. 134/ M/ 21.04.2010, eliberat pentru fazele Expertiză tehnică, DALI, DTAC, DE

Autorizația de construire pentru fazele DTAC și DTOE nr. 82/ 6230/24 a fost obținută în 22.02.2011 și a fost eliberată de P.M.B.

Proiectul vizează aducerea monumentului la starea originală.

În prezent întreaga documentație pentru accesare de fonduri structurale, a fost acceptată de A.D.R. și urmează a se semna contractul de finanțare .

Vom urmări îndeaproape punerea fidelă în practică a proiectului de restaurare.

Cu stimă,

Director DPC
Ioan Daniel Cherecheș
Ioan Daniel CHERECHEȘ

T: +40 21 2244421
F: +40 21 2233157
www.cultura.ro

Șoseaua Kiseleff, nr. 30,
Sector 1, 011347
București, România

Vedeți perfidia și autosuficiența directorului Ioan Daniel Cherecheș, subordonatul ministrului [fascist Hunor Kelemen](#)?! Vrea să ne convingă că schela fusese ridicată așa, spontan și pînă sus, pe acoperișul Arcului de Triumf, iar abia apoi au văzut că „n-au finanțare“! Ei, bine, eu cerusem, după cum puteți reciti în

studiul meu, să ni se spună care au fost sabotorii care făcuseră așa ceva și să fie pedepsiți pentru risipa de bani și pentru că, prin montarea schelei, nu au făcut decît să acopere – cu „iuțeală de mîină și nebăgare de seamă“, adică hoțește – inscripția *BUDAPESTA*. În legătură cu aceste aspecte Cherecheș tace mîlc. Dar, în schimb, pe lîngă faptul că mă acuză de incorectitudine și de răspîndirea de „diversiuni“, implicit, ne consideră, pe toți, amnezici și atît de proști încît să-l credem, pe el, cum că „inscripția *BUDAPESTA* a fost stearsă tot în 1953, din ordinul CC al PCR“ – deși în 1953 nu mai exista P.C.R., ci P.M.R.! Și, dat fiind că, în aceste două decenii de tranziție criminală, i s-a reproșat lui Nicolae Ceaușescu „naționalism-comunismul“ său, e greu de crezut că, prin naționalismul său autentic, Ceaușescu ar fi răbdat să lase inscripția *BUDAPESTA* de pe Arc acoperită din 1953 pînă în 1989!!! Mai ales că avusese „meciuri“ grele în relația directă cu Ungaria revizionistă în tot timpul dictaturii sale și chiar, în cadrul Tratatului de la Varșovia, el pusese, în mod ferm, problema condamnării atitudinii revizioniste și revanșarde a Ungariei! Firește, el o pusese doar așa, ca principiu de politică externă, fiindcă știa că U.R.S.S. sprijină poziția revizionistă a Ungariei tocmai pentru a ține în șah România. În *Scrisoarea deschisă* eu nu sugeram să se aștepte momentul restaurării pînă la obținerea fondurilor, ci, dimpotrivă, ceream **să se facă reparația imediat**, întrucît acoperirea inscripției constituie **o umilire a Armatei, o falsificare a Istoriei și o faptă penală** – cerînd, repet, **pedepsirea vinovaților**. Iar directorășul ăsta mătrășește problema invocînd „lipsa fondurilor“! Dar, în timp ce s-au cheltuit cîteva sute de milioane de euroi pentru noul stadion – de trei ori mai mult decît ar fi costat în mod normal –, alte sute de milioane de euroi pentru Pasajul de la Podul Grand etc., nu se găseau cîteva mii de euro să se refacă **imediat** inscripția *BUDAPESTA*?! Cît costa, în timp și în bani, să se ridice o schelă de doar cîțiva metri, numai pînă la panoul *BUDAPESTA* acoperit cu ciment, spre a fi refăcut în forma inițială?! Pariez că fondul de protocol al primarului Sorin Oprescu este cu mult mai mare decît costul respectiv. Dar, vedeți, cu antiromânii din conducerea Primăriei Capitalei și a Ministerului Culturii nu poți discuta pe bază de argumente logice și financiare, ci cu alte metode!

Cred că trebuie să mobilizăm atît locuitorii Capitalei, cît și ai altor mari orașe ca să organizăm niște mitinguri pînă-i demitem și îi pedepsim pe toți cei vinovați de comiterea acestei samavolnicii și de tergiversarea reparării acestei insulte inadmisibile aduse României, Armatei sale și Istoriei.

Faptul că directorul Ioan Daniel Cherecheș minte cu nerușinare, dar și cu nepricepere este atestat de însăși placa acoperită cu ciment. În articolul *Dictatul de la Viena redictat de Ungaria...*, am publicat fotografiile pe care, din necesitatea demonstrației și pentru comoditatea cititorilor, le reproduc și acum. După cum se vede din contrastul plăcilor, inscripția acoperită cu ciment este foarte nouă. Minciuna globală a lui Cherecheș are, totuși, un merit: recunoaște că pe placa acoperită fusese scris *BUDAPESTA*! Dar pseudo-argumentul său este demascat implacabil de chiar inscripția *BUDAPESTA* acoperită cu ciment: nu are patina vremii, așa cum se vede pe fotografia cu partea dreaptă a arcadei, unde placa simetrică plăcii *BUDAPESTA*, cu inscripția *CERNA*, prima de jos, are aceeași patină a vremii pe care o au **toate** celelalte 11 inscripții! Să admitem, prin *reductio ad absurdum*, minciuna nemernică a lui Ioan Daniel Cherecheș, cum că acoperirea plăcii *BUDAPESTA* datează din 1953! De atunci și pînă acum, adică timp de 6 (șase!) decenii, era imposibil ca vremea – fie ea stalinistă a jüdeo-cominterniștilor, fie naționalist-comunistă ceaușistă – să nu fi estompat pînă la uniformizare aspectul patinat de intemperii al respectivelor plăci. Nu este nevoie de o expertiză chimică a cimentului de pe placa *BUDAPESTA* acoperită, comparativ cu cimentul celorlalte plăci, pentru a demonstra fără putință de tăgadă dezinformarea obraznică a directorului Ioan Daniel Cherecheș; și nici de o expertiză a creierului său îmbîcsit de antiromânism, cu care vrea să ne fraierească! Pe lîngă tencuiala proaspătă, fără patina vremii, care acoperă inscripția inițială *BUDAPESTA*, o altă dovadă a dezinformării acestui Cherecheș reiese din fotografia cu prim-planul panoului, în care, dedesubt, se vede stema regală cu deviza *NIHIL SINE DEO*! Deci, după capul fără minte al directorului Ioan Daniel Cherecheș, staliniștii ar fi acoperit, în 1953, **numai** panoul *BUDAPESTA*, dar ar fi lăsat **neatinșă stema regală** cu inscripția religioasă respectivă! Fotografia atestă, totodată, și **satanismul etapei Tranziției**: chiar deasupra devizei *NIMIC FĂRĂ DUMNEZEU* tronează simbolul **îndrăcitei acțiuni antiromânești a U.D.M.R.**: panoul cu inscripția *BUDAPESTA* acoperită prin 2005!

Problema se pune astfel: cît îl mai suportăm în acest post bine plătit din banii noștri, noi, românii, căci ministrului Hunor Kelemen, evident, îi place să îl mențină și să șteargă cu el pe jos, batjocorindu-ne pe noi!

Pledoaria neocominternistă a directorului I.S.P.A.I.M.

Nu știți ce înseamnă sigla I.S.P.A.I.M.? N-ați pierdut nimic. Căci este vorba de [Institutul pentru Studii Politice de Apărare și Istorie Militară](#), al cărui director este vajnicul general-maior (ret.) [Mihail E. Ionescu](#), același care, din 2005, este și președintele infamantului [Institut „național” pentru studierea holocaustului din România](#), care poartă numele [escrocului internațional Elie Wiesel](#) – după [cum reiese indubitabil inclusiv](#) din studiul „[Elie Wiesel impostorul sau Pseudowiesel](#)”, al Centrului de Cercetări Științifice al Bibliotecii Românești Antitotalitare din Paris. Veți ricana că mă leg de multivalentul general ca boala de om sănătos. Greșiți. El s-a băgat în treabă, executînd nu știu ce ordine ierarhice. Căci I.S.P.A.I.M. este în organigrama Ministerului Apărării Naționale, iar eu, așa cum am arătat, adresasem, cu nr. 26738/6 sept. 2011, studiul ***Dictatul de la Viena redictat de Ungaria, via U.D.M.R., ca Scrisoare deschisă***, și d-lui general (r.) Gabriel Oprea – cum recunoaște generalul (ret.) Mihail E. Ionescu în prima frază a răspunsului său (cf. facsimilul nr. 3, la ANEXE). Și-or fi zis, probabil, că sigla **ISPAIM** induce ideea de spaimă și voi fi tremura de frică doar văzînd plicul! Desigur, mă așteptam, cu deplină îndreptățire, ca d-l ministru Gabriel Oprea să îmi răspundă și mie, personal, așa cum trimisese, tot personal, atîtea *Scrisori de felicitare* rezerviștilor cărora li **se mărise pensia** în urma campaniei furibunde **de reducere a pensiilor „nesimțite”, la propunerea guvernului maghiarizat Boc-Bela și cu aprobarea Parlamentului!** Sau, dacă nu d-l ministru, să-mi răspundă măcar purtătorul de palavre – pardon, de vorbe – al M.Ap.N., [contraamiralul de flotilă Tiberiu Frățilă](#) (flotila o ține pe birou!), care tot este el contra tuturor celor ce se leagă de campania M.Ap.N. în problema pensiilor „nesimțite” care s-au mărit din bun-simț în tabelele postate pe *site-ul* M.Ap.N., dar care s-au micșorat cu nesimțire în deciziile de revizuire, trimise ulterior *Scrisorilor de felicitare*. Dar n-a fost să fie cum ar fi trebuit să fie, așa că cel pe care a căzut măgăreața să semneze răspunsul nr. I 11563/30.12.2010, la adresa mea către d-l ministru Gabriel Oprea, a fost g-ralul-mr. (ret.) Mihail E. Ionescu! Vorba rusului, *C'est la vie, c'est la guerre!* Adică, „Asta-i via, asta-i gara!” La prima vedere, ar trebui să mă simt flatat că, în loc să îmi răspundă doar un contraamiral ca Tiberiu Frățilă, care dă numai contre – „șopîrle”, adică un fel de „torpile” – în loc de argumente, mi-a făcut

onoarea să îmi răspundă ditamai generalul-maior, director în departamente și instituții care de care mai fățoase.

După cum puteți citi în facsimilul nr. 3, g-ralul-mr. (ret.) Mihail E. Ionescu, care este și profesor universitar doctor la Departamentul de Relații Internaționale al Școlii Naționale de Studii Politice și Administrative (S.N.S.P.A.), face o veritabilă poliloghie internaționalistă, neocominternistă cu privire la articolul meu – căci nu degeaba este el și competentul director al „institutului” [jüdeo-cominternist Elie Wiesel](#) și coleg de [directorat cu escrocul Radu Ioanid](#). E-adevărat, o face nu după o lună – conform termenului legal –, ci după patru luni de când l-am depus la M.Ap.N., ceea ce atestă, neîndoios, că a trebuit să citească toate cărțile sau măcar toate paginile la care fac trimitere în studiul a cărui continuare este articolul de față. Probabil o fi vrut să-mi facă un cadou pentru onomastica mea. Sau, poate că, dimpotrivă, a vrut să mă prindă „cu ocaua mică”. Dar nu a reușit, de aceea a încercat să mă îmbrobodească cu aceste texte: „În același timp, suntem convinși că rememorarea momentelor dureroase ale trecutului trebuie să se facă pornind de la exigențele democrației, într-un climat de toleranță și respect reciproc, de concordie cu toți cetățenii” (v. facsimilul nr. 4). Adică el este *politically correct!* Numai că, așa cum remarcasem într-un articol mai vechi, din cauza acestei toleranțe imbecile, [„România a ajuns o casă de toleranță”](#). Sau, cum spusesese, mai demult, colonelul (r.) Mircea Dogaru, referitor la maghiarii care-i omorâseră pe români în vremea războaielor țărănești conduse de Gheorghe Doja, Horia, Cloșca și Crișan, Avram Iancu, **„ei ne măcelăreau crunt, iar noi sufeream frumos!”** Fiindcă fusesem, prea multă vreme, toleranți, iar acum nu mai trebuie să fim, fiindcă ne-a ajuns cuțitul la os! Clișeul cu toleranța este vehiculat, în același stil neocominternist, internaționalist, inclusiv de ex-președintele Ion Iliescu – promotorul ideii „reconcilierii” (concordiei) cu maghiarii (maghiarizații), deși nu ne conciliasem, anterior, niciodată cu ei ca să ne **reconciliem** acum. Clișeul „toleranței” este utilizat și de Uniunea Europeană, care ne îndeamnă la toleranță față de țigani (și alte minorități), deși statele occidentale europene [îi alungă și chiar le incendiază taberele](#) ori-de-cîte-ori au ocazia. La fel de tolerant este și actualul președinte [Traian Băsescu cu țiganii și cu maghiarii \(maghiarizații\), pe cît de intolerant este cu românii](#). Dar, în penultima propoziție, d-l g-ral-mr. prof. univ. dr. Mihail E. Ionescu chiar mă trage, subtil, de urechi: „De altfel, asemenea valori stau la baza tuturor țărilor democratice și civilizate, în primul rînd a aliaților noștri din N.A.T.O. și [din] Uniunea Europeană”. Evident, aliata noastră din N.A.T.O. la care face aluzie directorul

I.S.P.A.I.M. este cea pe care o incriminam eu expres în ***Dictatul de la Viena redictat de Ungaria, via U.D.M.R.***: chiar Ungaria. Iar celelalte „țări democratice și civilizate“ sunt Franța, Germania, Italia, Spania, Anglia, care ne [denigrează copios și civilizat în toate mass media interne](#) și internaționale.

Culmea competenței politologice a d-lui g-ral-mr. (r.) Mihail E. Ionescu, din înalta sa poziție de director al I.S.P.A.I.M., ni se relevă în finalul acestui răspuns antologic: „În altă ordine de idei, celelalte probleme ridicate de dvs. exced competențele Ministerului Apărării Naționale“. Prima eroare gravă din această propoziție este că nu e vorba de „altă ordine de idei“, ci este vorba exact de aceeași ordine. Fiindcă, după bălmăjeala pe care a făcut-o pînă acum expediind fariseic problematica studiului meu, urma, în aceeași ordine de idei, problema Arcului de Triumf – a cărui maltratare din motive politice este una dintre consecințele, în primul rînd, ale Dictatului de la Viena și, în al doilea rînd, ale politicii de trădare de către guvernele postdecembriste – îndeosebi de către [guvernul maghiarizat Boc-Bela](#) – a valorilor pe care tocmai le invocă, demagogic și ipocrit, directorul I.S.P.A.I.M. Numai că trebuie să fiți atenți la șmecheria sa pseudo-politologică, deoarece el invocă, în același stil neocominternist, internaționalist și mondialist, valorile care „stau la baza tuturor țărilor democratice și civilizate, în primul rînd a aliaților noștri din N.A.T.O. și [din] Uniunea Europeană“. În jargonul telespikerilor de azi, aceste fraze sunt denumite „abureli“. De fapt, numite cu numele propriu, ele sunt autentice jidănisme și nu ne miră că s-a molipsit cu ele, el fiind șeful [jidaniilor de la găselnița Elie Wiesel](#), care acuză România că ar fi comis un pretins holocaust. De aceea, jidănit fiind, dublul director Mihail E. Ionescu (oare cum se numea înainte de a se numi Ionescu?!) nici nu se referă la valorile **naționale românești!** A doua eroare gravă comisă de policompetentul general-maior este manifestată de cecitatea sa politică – deși este ditamai directorul ISPAIM-ului –, deoarece nu distinge competența M.Ap.N. în problema Arcului de Triumf – căci, pentru această problemă mă adresasem, la finalul studiului meu, în primul rînd și în mod expres președintelui țării și ministrului Apărării Naționale; pe Sorin Oprescu îl lăsasem ultimul și îl pusesem pe listă, totuși, fiindcă Arcul de Triumf este în Capitala țării. Dacă m-aș fi referit la monumentele dedicate Ecaterinei Teodoroiu, [Eroina Neamului din Războiul Reîntregirii](#) – de la a cărei naștere se vor împlini mîine, 14 ianuarie 2012, 110 ani –, m-aș fi adresat primarilor din orașele în care există respectivele monumente.

Auziți ce „teorie“ a creat g-ralul-mr. prof. univ. dr. Mihail E. Ionescu, după ce și-a stors timp de patru luni mintea sa găunoasă?! Că problema Arcului de Triumf „excede competențele Ministerului Apărării Naționale“! Dar nu pentru a glorifica și a aminti veșnic nenumăratele jertfe aduse de Armata României în marile bătălii ale Războiului Reîntregirii Neamului a fost înălțat Arcul de Triumf, a cărui priveliște să ne înalțe și sufletele noastre?! Nu „pentru fortificarea identității naționale“, cum – cu deplin fariseism, dar fără acoperire morală – scrie, negru pe alb, generalul cu două stele (pe fiecare umăr!) Mihail E. Ionescu?! (Vezi, în facsimilul nr. 4, la ANEXE, rîndul doi de sus.) Dar Armata României nu pe sub Arcul de Triumf defilează de Ziua Națională?! De ce mai trece pe sub el, dacă Arcul de Triumf constituie o problemă care „excede competențele M.Ap.N.“?! Vorba lui Caragiale: „Mare farsor, mari gogomani!“ Desigur, marele farsor se vrea a fi vajnicul general-mr. (ret.) Mihail E. Ionescu, director de „[Elie Wiesel](#)“, director de ISPAIM, profesor de SNSPA și de ETC., iar gogomanii ar fi cei care l-ar crede; eu nu sunt gogoman, fiindcă m-am dumirit și fiindcă i-am demontat penibila bâlbâială cu pretenții politologice. Textului redat, redactat sau, cel puțin, semnat de g-ral-mr. (ret.) Mihail E. Ionescu, i se potrivește dictonul *Parturient montes, nascetur ridiculus mus*: „Se opintesc munții și este fătat un șoarece ridicol“! Cu rezerva că adjectivul „ridicol“ minimalizează problema: într-adevăr, este vorba de un text nu numai ridicol în substanța sa, dar și profund imoral și nociv, fiindcă este confecționat deliberat ca să ne prostească în mod „academic“!

Parada militară de la 1 Decembrie

Este posibil ca acest răspuns al directorului I.S.P.A.I.M., la *Scrisoarea deschisă* adresată inclusiv ministrului Apărării, g-ralul (r.) Gabriel Oprea, să fi fost scris, la ordin, de către unul dintre „negrișorii“ de la I.S.P.A.I.M., iar g-ralul-mr. Mihail E. Ionescu să-l fi semnat „ca primarul“. Dar asta nu-i o scuză pentru unul care este doctor în istorie, care este *Senior Executive Course* „George C. Marshall“, Germania, care a scris un raft de cărți și de articole etc., etc.; dimpotrivă, să fii atât de „titrat“ și să comiți un asemenea „răspuns“ la problemele grave semnalate de mine, îndeosebi la problema de **absolută noutate publicistică, politologică și strategică** – îngroparea, **deliberată politic**, în ciment a inscripției *BUDAPESTA* de

pe Arcul de Triumf – nu reprezintă decît prostituție politică. [Viorica Costiniu](#) declarase ritos că „[magistrații se prostituează... juridic](#)“. Ei, bine!, aveți, aici, încă o dovadă că și generalii se prostituează... politic. De altminteri, în genere, gradul de general este preponderent grad politic și mai rar grad acordat pentru merite profesionale, pentru că fiecare regim politic își face cohorta sa de generali! Elocvent, în acest sens, este faptul că, recent, președintele Traian Băsescu [a avansat la gradul de general un grup mare de ofițeri](#). Ba, mai mult, el deține recordul prin numărul celor [avansați la gradul de general cu patru stele](#)! C.V.-ul generalului Mihail E. Ionescu, încărcat, pe multe pagini, de toată suita de grade ale carierei de ofițer, de zeci de titluri de cărți și articole, de funcții de conducere și de titluri de membru în diverse comitete și comiții atestă că nu-i lipsesc accesul la informații, competența, abilitatea cocoțării în ierarhia militară și socială, poate chiar inteligența, ci îi lipsesc doar rectitudinea morală, caracterul, onestitatea și patriotismul. De aceea, [cum am mai subliniat, referitor la alții, nici lui nu i se poate aplica rugămintea](#) lui Iisus Hristos: „**Părinte, iartă-le lor, că nu știu ce fac!**“ (*Luca, 23, 34*). NU, g-ralul-mr. (r.) Mihail E. Ionescu este cvasi-omniscient și, deci, știe ce face și nu poate fi iertat!!!

G-ralul-mr. Mihail E. Ionescu s-a născut în 1948; în 1970 a obținut gradul de locotenent, iar în 1998 pe cel de general de brigadă; în 2004 a fost trecut în rezervă, cu gradul de general-maior, primind, astfel, încă o stea de general pentru meritele sale științifice. Ca atare, în toată cariera sa militară activă a fost martorul faptului că pe Arcul de Triumf inscripția **BUDAPESTA fusese, tot timpul, neacoperită**, și nu cum este, de 5-6 ani încoace, îngropată în ciment! Probabil că, așa cum am dedus, în vara anului 2005, cînd s-a ridicat o schelă pe Arcul de Triumf, a fost acoperită placa **BUDAPESTA**. În mod cert, la **Parada militară de la 1 Decembrie 2005**, inscripția **BUDAPESTA era, deja, proaspăt acoperită**, așa cum se vede în acest link al defilării: http://www.youtube.com/watch?v=Wb9sOW_mh34; de la secunda 06 la 09; apoi, de la minutul 2 și 18 secunde pînă la finalul clipului se vede, la fel, arcada stîngă, cu placa pe care fusese scris **BUDAPESTA** mascată cu ciment. Fotografiile nr. 3 și 4 reflectă absoluta diferență de patină a vremii dintre placa acoperită recent și toate celelalte plăci. În mod absolut evident, placa acoperită cu ciment pe care figurase inscripția **BUDAPESTA** este mult mai deschisă la culoare, chiar strălucitoare comparativ cu celelalte panouri. Ea are această nuanță foarte deschisă în toate clipurile postate pe Internet, redînd Parada de la 1 Decembrie din anii următori: **Drill Team. Romania. Parada Militara. 1 decembrie 2009.**

Regimentul 30 Garda Mihai Viteazul, pe <http://www.youtube.com/watch?v=I5aYfYGiv08>, unde, de la minutul 1 și 44 secunde, se vede arcada stîngă, cu panoul *BUDAPESTA* acoperit cu ciment; **Bucharest In Your Pocket - Arcul de Triumf**, film realizat în 22 noiembrie 2009, pe <http://www.youtube.com/watch?v=AEJPLruERD4&feature=fwp&NR=1>, unde inscripția inițială, acum acoperită, se vede de la secunda 35 pînă la capăt; **Parada militară de Ziua Națională a României**, de la 1 Decembrie 2010, redă partea stîngă a Arcului, pe <http://www.youtube.com/watch?v=DMdlko2STss&feature=related> și, în multe momente, se distinge partea foarte deschisă la culoare a panoului pe care fusese inscripția *BUDAPESTA*; filmul **Defilare armata romana in cinstea Zilei Nationale – 2011** prezintă repetiția din 28 noiembrie 2011, filmarea redînd partea stîngă, pe <http://www.youtube.com/watch?v=qlGdsOvl6U4&feature=related>; inscripția acoperită se vede doar la început, între secunde 10-20 ale clipului, apoi de la minutul 1 și 39 de secunde se dă un prim plan cu partea dreaptă, unde se distinge clar inscripția *CERNA*, cu patina vremii, care contrastează în mod evident cu placa acoperită, situată simetric, în stînga arcadei. Analiza contrastului evident dintre panourile cu inscripția *CERNA* și, respectiv, cel acoperit *BUDAPESTA*, se poate face și pe alte filme ale defilării postate pe Internet. Din păcate, nu am găsit pe Youtube filme *anterioare* anului 2005, de aceea apelez, pe această cale, la toți producători din televiziune care au în arhive filme *anterioare* anului 2005 cu defilarea de la Ziua Națională a României să posteze acele fragmente – precizînd data la care au fost făcute – în care se vede panoul cu inscripția *BUDAPESTA* acoperită și, firește, neacoperită. În acest mod putem determina cu precizie anul cînd s-a făptuit această umilire a Armatei și, totodată, sabotare a imaginii României!

Desigur, [contraamiralul Tiberiu Frățilă](#) nu ar fi știut să redacteze un răspuns cît de cît adecvat, fiindcă el a fost promovat în funcția de purtător de cuvînt al M.Ap.N. nu pe criteriul competenței, ci al obedienței: adică, așa cum dezvăluie Petrică Toma în articolul-torpilă „[Infractor sau contravenient? Cum se prostituează politic un amiral!](#)“, el este „un excepțional executant“!

Ceea ce mai trebuie subliniat este faptul că, cel puțin din 2005, cînd, presupun, a fost mascată – **a doua oară!** – inscripția *BUDAPESTA*, pînă acum, pe sub Arcul de Triumf au trecut mii de militari ai Armatei, Poliției, Jandarmeriei, Serviciilor Secrete etc., împreună cu multe dintre cadrele lor de conducere, și toți au văzut că inscripționarea localității *BUDAPESTA* fusese acoperită cu ciment. Să

admitem că militarii tineri nu știau ce se ascundea sub cimentul care masca forma originală a primei plăci a arcadei; să mai admitem că erau ignoranți în materie de istorie, căci Editura Militară i-a refuzat împătimitului pentru *Arcul de Triumf*, arhitectul Virgiliu Z. Teodorescu, publicarea cărții „din lipsă de fonduri“ și i-a tipărit-o, într-un tiraj de buzunar, abia când a adus banii dați de un sponsor generos și patriot; apoi, *Enciclopedia Armatei României* și-a epuizat demult tirajul, mic și el – pe lângă faptul că este descurajantă prin greutatea fizică și pecuniară: atîrnă vreo șase kg și costă cîteva sute de lei. Dar, inscripția acoperită, fiind prima și cea mai de jos, nu putea să treacă neobservată. Oricare ar fi fost bagajul cunoștințelor istorice – derizoriu sau chiar inexistent – al indivizilor tineri, ca militari care defilau pe sub Arcul de Triumf – a [cărui semnificație este imposibil să nu o știe!](#) –, ar fi trebuit să-și pună, totuși, astfel de întrebări: „De ce este acoperit panoul respectiv?!“ „Ce scria pe acest panou de a devenit indezirabil politic, chiar în această epocă a transparenței, a toleranței și a recuperării istoriei adevărate?!“

Dar se pune, mai ales, problema ofițerilor de carieră, vîrstnici, a organizatorilor parăzilor militare, a tuturor generalilor activi, în rezervă sau în retragere, a veteranilor de război, a generalilor cavaleri ai Ordinului *Mihai Viteazul*, care participă, an de an, la Parada militară de Ziua Națională a României, fie că fusese sărbătorită la 23 August, fie, după 1989, la 1 Decembrie! Toți au tăcut mîlc, văzînd blasfemia de pe arcada Arcului de Triumf! De ce?! A dispărut patriotismul din ei și a fost înlocuit cu pupăncurismul de conjunctură?! După cum s-a văzut de la transmisiunile televizate din fiecare an și după cum se (re)vede inclusiv din filmele indicate aici, pe *Youtube*, la Parada militară au participat președintele României și președinții Camerelor Parlamentului, foștii președinți ai țării și ai Parlamentului, toată pletora de politicieni, de parlamentari, cetățeni, alegători, public. În mod cert, mulți au văzut că inscripția *BUDAPESTA* fusese – **a doua oară!** – proaspăt acoperită cu ciment – prima dată blasfemia fiind comisă în 1953, în vremea odiosului regim iudeo-cominternist. A doua oară a fost comisă în vremea odiosului regim băsist, aproape sigur în 2005. În nici un caz nemernicia din 1953 nu a rămas neînălăturată pînă acum, cum vrea să ne convingă, cu tupeu, textul „aburitor“ cherecheșist!

Tranziția – epocă a trădării naționale

Oare vechiul lichelism politic ceaușist, năpîrlit în noul lichelism bășist, să fie cauza pentru care nimeni, nici dintre politicieni, nici dintre ofițerii superiori și generalii care au văzut nemernicia comisă, nu a protestat și nu a încercat să repare situația, să înlăture umilirea Armatei, sabotarea valorilor naționale?! Să ne amintim că la conducerea Ministerului Apărării Naționale au fost, printre alții, Teodor Meleșcanu (aprilie 2007- decembrie 2008, ex-ministru de Externe, cu un interimat la Justiție!), Teodor Atanasiu (2004-2006); g-ral.-lt. (r.) Corneliu Dobrițoiu a fost secretar de stat, șef al Departamentului pentru politici de apărare și planificare al M.Ap.N. (*sic*), deci șeful direct al g-ralului-mr. (r.) Mihail E. Ionescu – ca să cităm numai parlamentari ai P.N.L., care se consideră partid „Național“. Nici unul nu a văzut – măcar la defilări – această insultă abominabilă adusă Armatei și României?! Direcția de Informații Militare a Armatei și Serviciul Român de Informații nu au făcut, de șapte ani încoace, nici o notă informativă despre această crimă?

Dar, dincolo de [jidănișmele propagate cu nonșalanță](#) de individul care se știe apărat de titlul de director al „[institutului](#)“ *Elie Wiesel*, poziția „politologului“-șef al I.S.P.A.I.M. este agravată complet și definitiv de faptul că, așa cum am subliniat mai sus, mascarea cu ciment a inscripției *BUDAPESTA* este efectul unei **decizii politice deliberate, comise din aceleași motive ca în 1953** – deși condițiile politico-strategice sunt radical schimbate: nu mai suntem sub cnutul stalinist, ci sub „umbrela“ democrației aduse de N.A.TO. și de S.U.A. Or, îngroparea în ciment, nu în realitate, a localității *BUDAPESTA* de pe Arcul de Triumf, a fost comisă, în 1953, ca urmare a presiunii unor forțe străine țării noastre și dușmănoase în cel mai înalt grad, dirijate din Ungaria și sprijinite de stalinism – care au și impus înființarea Regiunii Autonome Maghiare. Deci, fusese o *decizie politică deliberată*, în favoarea dușmanului de atunci, Ungaria. Acum, probabil în 2005 – dar în mod cert după anul 2000 –, s-a repetat actul acoperirii cu ciment a *BUDAPESTEI*, deci este o **recidivă, este tot o decizie politică deliberată** și tot pentru a crea avantaje dușmanului – a aceluiași dușman, Ungaria, altfel „aliată“ în N.A.T.O. și în U.E.! Pe lângă faptul că acoperirea inscripției *BUDAPESTA* constituie faptă penală sub specia distrugerii monumentelor istorice subsumate Patrimoniul Național, acest act constituie, prin caracteristicile întrunite enumerate, fapta penală *cea mai gravă*: **trădarea de țară în folosul inamicului**, care intră sub incidența art. 155-156 și 163 din Codul Penal și a art. 3 al Legii nr. 51/1991 privind siguranța națională. Și, cum Ungaria duce contra României un crunt și permanent [război axiologic, imagologic, politic, economic, cultic](#)

etc., trădarea de țară pe timp de război este fapta reprehensibilă în cel mai înalt grad! De altfel, după cum denunță documentat Larry L. Watts, în extrem de valoroasa lui carte *FEREȘTE-MĂ, DOAMNE, DE PRIETENII!*, Ungaria a fost, neconținut, în fruntea campaniei dușmănoase de denigrare și de sabotare a intereselor României – atât înainte, cât și după Trianon. Firește, nici nu ne-am îndoit că nu ar fi fost – și că nu va fi și în viitor – altfel. Când această acuză este făcută de un istoric și politolog străin, cu o solidă și recunoscută carieră științifică, atunci acuza dobândește caracter implacabil și irevocabil; sau, în termeni juridici, putem spune că dobândește calitatea definitivă de „lucru judecat și investit cu titlu executoriu“! Dar, din motive de lichelism politic, politologul-șef al M.Ap.N. vede Ungaria nu ca pe dușmanul nostru perpetuu, care se maschează în lozinci proeuropene, ci ca pe „aliata noastră din N.A.T.O.“, aceeași aliată în sprijinul căreia colonelul (ret.) Trevor N. Dupuy-Dezinformatoru' făcuse compunerea de literatură politologică, strategică și propagandistică „[Război pentru Transilvania](#)“ – un capitol masiv al lucrăturii sale [FUTURE WARS. The world's most dangerous flashpoints](#) (Warner Books, New York, 1993, cap. 8, *The war for Transylvania*, pag. 231-251), în care, pretindea colonelul american, România pornise un război contra Ungariei pentru Transilvania – deși Transilvania este parte esențială a României! Vedeți ce gândire sucită avea Trevor Dupuy, cu care urmărea să sucească mințile celor ce-l citește?! În fond, Trevor Dupuy nu făcea decât să reflecte propaganda *lobby*-ului maghiar, care a convins Congresul S.U.A. să publice, în 1969, o lucrare bibliografică pe acest subiect, al cărui titlu – *Ungurii în România și Transilvania* – sugera chiar că Transilvania nu era teritoriu românesc (cf. Larry L. Watts, *op. cit.*, pag. 572). Această carte nocivă a lui Trevor N. Dupuy-The Pig o vizasem, *expressis verbis*, tot în partea finală a articolului ***Dictatul de la Viena redictat de Ungaria...*** Dar și referirea la ea „excede competența M.Ap.N.“, deși cartea descrie cum Armata României este învinsă – culmea!, pe teritoriul național! – de cea a Ungariei, deși cartea se găsește în Biblioteca M.Ap.N., aflată în aceeași clădire în care este sediul I.S.P.A.I.M.: Cercul Militar Național! Îl invit pe directorul I.S.P.A.I.M.-ului să facă, retroactiv, o recenzie a cărții lui Trevor N. Dupuy-The Pig; pentru că are competența necesară; dar va avea, oare, și curajul politologic și rectitudinea morală?! Textul său „fătat“ și comentat aici îmi induce serioase rezerve științifice că ar fi în stare s-o facă.

În cazul directorului Institutului pentru Studii Politice de **Apărare** și Istorie Militară, g-ral-mr. (r.) Mihail E. Ionescu, ca politolog-șef, prof. univ. dr., director etc.,

nu mai încapă loc de iertare, mai ales că el se laudă că „I.S.P.A.I.M. a avut în preocupările sale analiza extinsă a unei asemenea problematici (...) pentru fortificarea identității naționale“ (*sic*). Așa de bine a „fortificat-o“ Mihail E. Ionescu-Androlaudă încît [fosta regiune stalinistă autonomă maghiară a fost scoasă din groapa de gunoi a Istoriei](#), liderii U.D.M.R. [au format un stat în stat, aflat în pragul secesiunii politice](#) – după modelul Nagorno-Karabah –, cu concursul guvernului trădător Emil Boc-Marko Bela.

«[Am sentimentul că sunt în 1940, în preajma prăbușirii hotarelor noastre](#). E de spus numai că fiecare om trebuie să-și dea seama că soarta lui personală, afară de beneficiarii regimului, depinde de ce se joacă acuma. Se joacă integritatea teritorială a României, se joacă stabilitatea ei, se joacă identitatea, sentimentul că ești român, se joacă apărarea țării. Statul de astăzi nu mai apără România. Statul de astăzi apără pe altcineva, dar nu obștea românească. De aceea, fiecare dintre noi, cu mijloacele pe care le are, trebuie să spună NU. „Nu!“ – la ceea ce se pregătește în momentul de față și să revenim la tradițiile noastre, să revenim la puterea noastră din totdeauna». Aceasta este marea neliniște – o veritabilă **spaimă** – a distinsului academician Dinu C. Giurescu referitor la acțiunile secesioniste ale U.D.M.R., sprijinite de autoritățile statului, [din care cauză întrevede pericolul destrămării țării](#). Dar directorul ISPAIM nu are nici o spaimă: dimpotrivă, are curajul să pretindă sentențios că trebuie să „pornim de la exigențele democrației, într-un climat de toleranță și respect reciproc, de concordie cu toți cetățenii“! Căci așa înțelege el să facă „politica de **apărare** a țării“: noi să fim toleranți cu dușmanii țării, iar ei să ne strice țara! De la înălțimea simbriei sale mari de director nu îi poate lua în colimator pe maghiarii (maghiarizații) care jubilau că l-au văzut pe Avram Iancu spînzurat în efigie de către un individ care trebuia el spînzurat pe loc, nici pe cei care plimbă lozinca „Ținutul secuiesc nu este România“, care ar trebui încarcerați pentru atentat la securitatea națională.

De o sută de ani maghiarii (maghiarizații) – întăriți și sprijiniți de state ca Anglia, Franța, Germania, Rusia etc. – complotază, sabotează, subminează statul român, provoacă permanent discordie în țara noastră, iar noi „suportăm frumos“, fiindcă d-nii Iliescu, Băsescu, Ionescu, Oprescu, Frunda, Verestoy ș.a. vor „concordie“, „reconciliere“! Așa cum am relevat și în „*Dictatul de la Viena redictat de Ungaria...*“, **maghiarii din România sunt, în cvasitotalitatea lor, români maghiarizați, români care și-au trădat limba, neamul și țara**. De aceea nu trebuie

să mai vorbim de „maghiarii din România“, ci de „maghiarizații din România“, care trebuie tratați ca fiind doar ceea ce sunt în realitate: ca trădători – iar pedeapsa pentru trădare nu se prescrie niciodată! Evident, directorul I.S.P.A.I.M. a fost desemnat de către cei din conducerea M.Ap.N. – poate chiar de către ministrul Apărării – să confecționeze răspunsul de rigoare la *Scrisoarea deschisă*, difuzată cu o mare dispersie publicistică de către mine, ca să „reperzez onoarea“ Ministerului Apărării Naționale, a ministrului Apărării personal. Numai că directorul ISPAIM „e de spaimă“: cu capul său titrat a „făcut-o de oaie“! La propriu! Prin balivernele din răspunsul său și cu salariul său nesimțit de director ISPAIM el apără nu România, ci [„Ghimpele din inima Romaniei – TINUTUL SECUIESC“](#) – ca să folosesc acest titlu din *Formula AS*, care preia expresia lui Mihail Manoilescu!

Să reamintim istoria anilor '40 – sau, în exprimarea demagogic-ipocrită a ionescului ISPAIM-ist, să recurgem la „rememorarea momentelor dureroase ale trecutului“ – pentru a descifra viitorul: „Se lansau zvonuri despre iminenta desființare a României ca stat, urmată de formarea unei Ungarii Mari, ce ar fi cuprins toată Transilvania, părți din Iugoslavia, Austria și o parte din nordul Italiei. Cei mai activi în această propagandă erau membrii partidului *Crucile cu Săgeți*, care cereau anexarea întregii Transilvanii și ieșirea la mare. Informatorii din teritoriul cedat comunicau despre numeroasele discursuri revizioniste rostite la Alba Iulia, în *Adunarea Foștilor Luptători*. Se observa o surescitare a populației maghiare din toate regiunile Ungariei; peste tot revizionismul era agitat pe față, răspîndindu-se cele mai variate zvonuri. Se pretindea că, în cel mai scurt timp, întreaga Transilvanie urma să fie ocupată, chiar și Valea Prahovei, cu sau fără consimțământul Germaniei“ (Arh. S.R.I., fond D, dosar nr. 4588, f. 74-75, *apud* Colonel dr. Lionede Ochea, *SERVICIUL SPECIAL DE INFORMAȚII AL ROMÂNIEI PE FRONTUL DE VEST, 1940-1944*. Editura Tipart, București, 2011, pag. 317). Așa cum am relevat – bazându-mă pe autoritatea unor reputați istorici – în studiul *„Dictatul de la Viena redictat de Ungaria...“*, Ungaria se baza, în 1939-1940, pe eventualul sprijin politico-militar al Germaniei hitleriste și al Rusiei staliniste.

Să revenim la prezent. Acum, în Transilvania, situația este aproape la fel ca în 1940: diferența este dată doar de lipsa trupelor de ocupație horthyste! Într-adevăr, în 2010, fasciștii U.D.M.R.-iști chiar au aniversat 70 de ani de la intrarea trupelor Ungariei în Ardeal, iar guvernul român nu a băgat pe nimeni la pușcărie. Acum, la fel, ca în 1940, Ungaria este sprijinită de Germania civilizată din U.E. și, discret, de

Rusia. Amintiți-vă de amenințarea voalată a lui Putin, la *summit*-ul de la Lisabona, cum că „Ungaria pretinde Transilvania, Bulgaria Dobrogea...” etc. În 1940, România era apărată de guvernul României, compus din bărbați de stat. Acum situația este mult mai gravă, căci Ungaria este sprijinită chiar de guvernul maghiarizat Boc-Bela, compus din marionete, indivizi corupți, agenți ai Ungariei sau ai altor state. Amintiți-vă de ridicolul Remus Oprea, secretarul general al guvernului țărănist-liberalopedist-udemerist, care a fost silit să doarmă în autoturismul său, fiindcă U.D.M.R.-iștii din Sfântu Gheorghe nu l-au lăsat să se cazeze la hotel! Amintiți-vă de răposatul Alexandru Timofte, care, ca director al S.R.I., recunoscuse că, în zona Mureș-Harghita-Covasna, autoritățile statului român nu mai au autoritate. Între timp, situația s-a agravat. De 22 de ani, fasciștii U.D.M.R.-iști continuă epurarea etnică – tot așa cum procedase baronul Ede Atzél după Dictatul de la Viena (Larry L. Watts, *op. cit.*, pag. 573) –, cu diferența că, acum, U.D.M.R. o face cu sprijinul tacit sau [direct al guvernului antiromânesc Boc-Bela](#). Acum, așa cum alertează inclusiv academicianul Dinu C. Giurescu, țara este în pragul destrămării iminente cu sprijinul statului român! Asta pentru că guvernul Boc cedează permanent șantajului organizației fasciste U.D.M.R., satisfăcându-i toate pretențiile, de teamă să nu-i cadă guvernul. Guvern din care fac parte și ministrul Apărării, g-ralul (r.) Gabriel Oprea și, în subsidiar, g-ralul (r.) Mihail E. Ionescu. Adică ei, guvernanții, preferă să cadă România, dar să nu cadă ei. Concluzia e clară și implacabilă: ca să salvăm țara, trebuie să dărîmăm cât mai repede guvernul, căci existența U.D.M.R. înseamnă periclitarea iminentă a suveranității, unității și independenței naționale! Semnalez că a fost repostată pe Internet [Cartea neagră a U.D.M.R.](#), care acoperă intervalul decembrie 1989-martie 2002. Completarea ei la zi poate fi găsită în cartea generalului (r.) Aurel Rogoian, *FEREASTRA SERVICIILOR SECRETE. România în jocul strategiilor globale* (Editura Compania, București, 2011, pag. 308-496).

Oricum, prin pledoaria sa internaționalistă, esențialmente neocominternistă și antiromânească, directorul I.S.P.A.I.M. s-a descalificat ca român și ca general al Armatei Române. Are cineva vreo obiecție la cele afirmate de mine aici?! Poate să demonstreze invers, cum că nu am eu dreptate și că ar avea el?! S-o facă. Aștept provincia. Căci din Capitală – de la Administrația Prezidențială, de la M.Ap.N., de la Primăria Generală etc. – s-au lămurit lucrurile: **trădare peste tot**, cum se lamentase și Sinistra la Retrovoluția din 21 decembrie 1989! Acum este la fel de multă trădare, dar mult mai gravă și care durează de două decenii. Durează de prea mult! „**Ultima**

soluție, încă o revoluție!“ Dar să fie una autentică, făcută de români în beneficiul românilor, nu ca în decembrie 1989, în favoarea [xenocrației care conduce România!](#)

Clica autorilor loviturii de stat din decembrie 1989 a vrut să scape de pedeapsa capitală pentru trădarea de țară și pentru subminarea economiei naționale și a eliminat pedeapsa cu moartea. Ca atare, pentru proxima revizuire a Constituției trebuie să adunăm semnături în vederea reintroducerii pedepsei cu moartea. Pînă atunci, cei vinovați de crima acoperirii inscripției *BUDAPESTA*, de vina mușamalizării acestei fapte abominabile și de refuzul refacerii imediate a panoului respectiv trebuie demși imediat și băgați la pușcărie. Chiar dacă pînă acum s-au făcut că nu văd panoul mascat, începînd din septembrie 2010, președintele Traian Băsescu, ministrul Gabriel Oprea, primarul Sorin Oprescu și toți ceilalți oficiali care au citit articolul meu anterior, ca și pe acesta, sunt pe deplin vinovați pentru că nu înlătură prompt această crimă și trebuie ei înșiși înlăturați fără menajamente. Militarii – activi sau în rezervă – trebuie să fie în primele rînduri pentru aplicarea acestor demersuri necesare. Un stat se poate apăra doar înlăturînd radical toți trădătorii, de la mic la mare!

Acoperirea – pentru a doua oară! – a inscripției *BUDAPESTA* de pe Arcul de Triumf nu este o bagatelă: este un sacrilegiu, este cea mai gravă insultă adusă Armatei și României, tocmai pentru că se repetă! Dar nu în condițiile sinistrului stalinism – instalat cu ajutorul lui Churchill și Roosevelt –, ci în condițiile „sistemului ticăloșit“! Băsescu *dixit!*

La 10 decembrie 1948, Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat și proclamat [Declarația Universală a Drepturilor Omului](#). În *Preambulul* acesteia, al treilea considerent relevă: „Considerînd că este esențial ca drepturile omului să fie ocrotite de autoritatea legii pentru ca **omul să nu fie silit să recurgă, ca soluție extremă, la revolta împotriva tiraniei și asupririi** (...) (s.n. – V.I.Z.) **Adunarea Generală proclamă**

Prezenta *Declarație Universală a Drepturilor Omului*, ca ideal comun spre care trebuie să tindă toate popoarele și toate națiunile, pentru ca toate persoanele și toate organele societății să se străduiască, avînd această declarație permanent în minte, ca prin învățatură și educație să dezvolte respectul pentru aceste drepturi și libertăți și să asigure prin măsuri progresive, de ordin național și internațional, recunoașterea și aplicarea lor universală și efectivă atît în sînul popoarelor statelor membre, cît și al celor din teritoriile aflate sub jurisdicția lor“. Așadar, interpretat în

pozitivitatea sa, acest considerent **afirmă dreptul fundamental al omului de a se revolta împotriva tiraniei**, ca *soluție extremă*, dacă autoritatea legii nu îi ocrotește drepturile fundamentale. Or, cu excepția câtorva publicații obediente Puterii, toate celelalte *mass media* denunță tirania instaurată de regimul Băsescu – ca practică finală a [cleptocrației instituite](#) prin retrovoluția din decembrie 1989! Cea mai clară dovadă, legiferată de Parlamentul Rușinii, a acestei tiranii este **încălcarea principiului fundamental de drept al neretroactivității legii**, încălcare comisă prin cele trei legi – pe care, [într-o emisiune din ianuarie 2010, la Realitatea TV](#), și, ulterior, pe 1 aprilie 2011, la OTV, [le-am denumit legi criminale: Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii](#) – „votată“ în Parlament prin [scamatoria lui Sever Voinescu-Cotoi și a Robertei Anastase](#) –, [Legea nr. 119/2010 a sistemului unic de salarizare și Legea nr. 329/2009 privind interzicerea cumulului pensiei cu salariul](#). Dovezile anterioare rezidă în jefuirea Patrimoniului Național prin distrugerea economiei naționale și prin îndatorarea țării cu ajutorul F.M.I.-ului și al Băncii Mondiale. De vreme ce s-au furat și voturile la toate alegerile, este evident că vor fi furate și în acest an. Ca atare, această ultima cale democratică a fost compromisă.

Români! NU mai acceptați să fiți umiliți, prostiți, păcăliți, duși cu zăhărelul! NU așteptați să ajungeți atât de vlăguți de asupritorii voștri încât să nici nu vă mai puteți ridica în picioare! NU vă mai puneți speranțe deșarte în alegerile din anul acesta și din viitor. Luați-vă soarta în mâini. Revoltați-vă acum, cât mai aveți, încă, putere!

Nu vă temeți! *Declarația Universală a Drepturilor Omului* vă dă dreptul să vă **revoltați împotriva tiraniei și asupririi!**

13 ianuarie 2012

Colonel (r.) Vasile I. Zărnescu,

vasile.zarnescu@gmail.com

P.S. Demonstrațiile de ieri și de azi sunt un bun și necesar început pentru o revoluție autentică, românească. Să sperăm că vor continua și se vor finaliza în instaurarea regimului democratic naționalist.

P.P.S. Azi, 14 ianuarie 2012, pe toate posturile de televiziune s-a continuat transmiterea de știri și imagini de la mitingurile de protest cauzate de cazul Arafat-SMURD, mitinguri care au luat o acută și evidentă turnură politică. Ceea ce este un semn că lucrurile se precipită și că, poate, revoluția bate la ușă. Masa de manevră există, dar nu a apărut „Comitetul Salvării Publice“.

Pe de altă parte, apropo de respectarea demnității naționale, de propagarea Cultului Eroilor, nici un mijloc de comunicare în masă nu a relevat necesara aniversare a 110 ani de la nașterea Ecaterinei Teodoroiu!

Titlul pt. link: Victoria Ungariei asupra Romaniei pe Arcul de Triumf

Tag-uri: Dictatul de la Viena, UDMR, Arcul de Triumf, Budapesta, Traian Băsescu, Gabriel Oprea, Sorin Oprescu, Mihail E. Ionescu, Trevor N. Dupuy

URMEAZĂ ANEXE

Facsimilul nr. 3

ROMANIA

Ministerul Apărării Naționale

Institutul pentru Studii Politice de Apărare și Istorie Militară

Nr. 11563

Din..... 20.12.2011

Domnului colonel (r) Vasile Zărnescu,
Asociația Străjerii Neamului și Revista "Santinela"

Scrisoarea dvs adresată unor oficialități române, ca și materialul postat pe Internet la adresa menționată se oprește, în cea mai mare parte, asupra unui moment dureros al istoriei naționale, respectiv vara anului 1940, în cursul căreia granițele țării, reîntregite în anul 1918, au fost sfărâmate

Dvs. analizați mai pe larg Dictatul de la Viena din 30 august 1940, cu totul impropriu numit "arbitraj", impus de Germania și Italia, în urma căruia nord-estul Transilvaniei a fost anexat de Ungaria.

Analiza face apel la o serie de lucrări de valoare, semnate de Aurică Simion, Mihail Manoilescu și Valer Pop, ultimii doi fiind direct implicați în această dramă în calitate de ministru de Externe și, respectiv, negociator principal în timpul tratativelor de la Turnu-Severin care au prefațat decizia de la Viena.

Pe marginea celor scrise de dvs. se pot aduce, desigur, amendamente și completări referitoare, în special, la contextul intern și internațional al perioadei, la raporturile dintre marile puteri, la politica internă și externă a guvernelor românești interbelice, la decizia de cedare adoptată de regele Carol al II-lea și consecințele sale pe termen mediu și lung etc. Multe dintre aceste probleme au fost, de altfel, abordate pe larg în istoriografia română și străină.

Ținem să vă aducem la cunoștință că Institutul pentru Studii Politice de Apărare și Istorie Militară a avut în preocupările sale analiza extinsă a unei asemenea problematici, publicând de-a lungul anilor mai multe lucrări: monografii, cronologii, albume, volume de documente etc. Și în continuare se va manifesta același interes pentru astfel de subiecte pornind de la convingerea că studierea istoriei naționale, a istoriei militare în special, este

pe lângă o obligație științifică, și o necesitate de prim ordin pentru fortificarea identității naționale.

În același timp, suntem convinși că rememorarea momentelor dureroase ale trecutului trebuie să se facă pornind de la exigențele democrației, într-un climat de toleranță și respect reciproc, de concordie între toți cetățenii. De altfel, asemenea valori stau la baza tuturor țărilor democratice și civilizate, în primul rând a aliaților noștri din NATO și Uniunea Europeană.

În altă ordine de idei, celelalte probleme ridicate de dvs. exced competențele Ministerului Apărării Naționale.

Directorul Institutului pentru Studii Politice de Apărare și Istorie Militară.
General maior (r) dr.

Mihail E. Ionescu

Cele două coloane față în față

Fie la umbră, fie la soare
cimentul nou, acoperitor al inscripției BUDAPESTA se cunoaște!